

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Heimdall. Dansk Nyaars-Gave for 1816

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 53. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1815_269-txt-shoot-idm1967/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

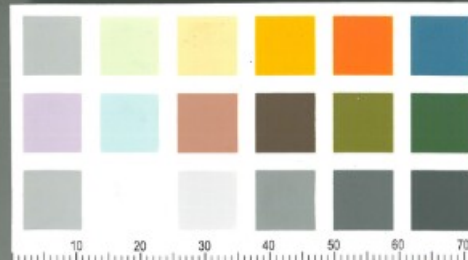
[Læs CC0-erklæringen](#)

Nedsynt da saa sage,
 Du Steenvatte: Brud!
 Mens fort jeg mon age
 Til Helten saa prub.
 Bestandig vi sammen
 Da bygge med Sammen
 I Dødnings: Lund.

Da gav Gygen et forfærdeligt Skrig af sig
 og løb ind i Bierget

Det var da Kvier, sagde Kongens Kæll, har
 du meer af det Slags, saa lad os høre! Nei,
 sagde Kongen, det behøves ikke at fortælle meer
 af det Slags, men, sagde Kongen saa, har du
 ikke været med Lodbroks Sønner? Jo, sagde Kvier,
 for en kort Tid var jeg rigtig nok med dem, og
 jeg kom til dem sønderude, da de hærgebe paa
 Munde, Fjeld og brod ind i Wisfilsborg. Dentid
 spillede de Brødre Mester over Alt, thi Seieren
 fulgte dem hvor de saa foer, og dengang agtede de

sig til Romaborg, men saa var det en Dag, at
 der kom en Mand til Bjørn Fjerside og bød meget
 ventlig Goddag. Tak, sagde Kongen, men hvor
 kommer du fra? Sonden fra kommer jeg, fra
 Romaborg, svarde han. Hvorlangt har vi dertil
 sagde Kongen. Ja, sagde han, det kan Kongen
 bedst see paa mine Eker, og dermed trak han et
 Par Fjernsko af, dyglig tykke soroden men tynde
 slidte under Saalen, og sagde, nu kan I selv
 regne jer til paa de Eke hvor langt der er til
 Rom, thi de har faaet det at føle saa det svier til
 dem nu. Ja hillemand, sagde Bjørn, det blev
 en lang Reise den, nei, saa er det nok bedst at
 lade den Fugl flyve og vende Næsen hjem. Han
 fik da ogsaa Lov at raade, Lodbroks Sønner hær-
 gede ikke længer sønderpaa, men gav sig paa
 Heimveien, og det har alle Folk siden forundret
 sig over, at een Mandes Død kunde faaleses for-
 andre deres Tanker, at de lod den Ting fare som
 de dog saa vil og fast havde sat sig for. Men
 det er da godt at see, sagde Kongen, at det var

Noms Helgenie som vilde ikke tilføde deres Ind-
fald, og derfor lod Gud den Land komme over
dem, saa de forandrede deres Tanker og kom ikke
til at ødelægge Romaborg, som er den allerhellig-
ste By i Christenheden.

Siig os nu, Gjaest, sagde Kongen saa, hvor
huede du det nu allerbedst af alle de Stæder du
har været? Ja, sagde Gjaest, det mest somte Stæd
var hos Sigurd og Gjukungerne, hos Lodbrolks
Sønner derimod havde Man mest Frihed og kun-
de gjøre Alt hvad Man vilde, hos Erik i Upsal
levede Man flot, men af alle de gamle Konger
var der Ingen der havde saa stint og fornemt et
Væsen som Harald Haarfaager. Jeg har ellers
ogsaa tiend Keiser Hlobver i Saxland, der maatte
jeg lade mig korse om jeg ellers vilde blive, thi der
blev Christendommen holdt stærk i Hævd, og der
befandt jeg mig i Grundten allerbedst. Du har
seet Noget i dine Dage, sagde Kongen, og et

